

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 18 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri ali večkrat tiska.

Dopisi naj se svoje izrazijo. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. — Opravištevno, na katero naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

London 1. decembra. Iz Carigrada se „Standardu“ poroča, da je mej Italijo in Turčijo resen razpor vnel se zavoljo dveh italijanskih ladij, katere je Turčija prišla in zaplenila, ko so v Bosporu blokado pasirale. Italijanski poslanik, grof Corti, je žugal, da bode precej izjavil blokado za neveljavno, če Turčija na svobodo ne izda ladij in je proglasil, da bode Italija posegla k najskrajnejšim (najbolj ekstremnim) sredstvom, da bode porto prisilila udati se.

Peterburg 29. novembra. Iz Bogota se poroča 28. novembra oficijalno: Naš oddelek, kateri je pozornost Turkov z demonstracijo proti Orhanju od ruskega napada na Pravec odvrčeval, prestal je jako vroč konjaniški boj. Iz Vrače proti Orhanju poslan oddelek, obstoječ iz 6 eskadronov kavalerije in jedne baterije, se je 22. novembra razdelil v dve koloni. Leva kolona, obstoječa iz 1½ eskadronov in 2 kanonov, je šla proti Novačinu, desna kolona je prodirala do Sulikovega, kjer se je mal boj pričel.

Leva kolona pa je šla do Skrivana in še čez; ob enem se je začel v hrbtu prve straže boj mej Turki in ruskimi dragoncami. Zjedinjena 1½ eskadrona se je pomikala korak za korakom nazaj. Turki so vedno pritiskali do Kara-Derbenta. Tu je bilo Rusom dalnje umikanje težavno, ker so bili zapahnili bežeči Bulgari sotesko. Rusi so morali topove v brezno spustiti, eden rusk kanon so Čerkesi priplenili, a še le potem, ko so bili njegovi ruski kanonirji posekani. Ostanke ruskega oddelka so zaseli vas Kara-Derbent in so se držali tako dolgo, da je desna kolona na pomoč prišla in nadalnje vzmičanje krila. Od 12 oficirjev sta 2 pri življenju ostala, od 150 vojakov je 43 mrtvih, 24 ranjenih, dva se pogrešata.

Turška vojska v Orhanji pa, s tem oddelkom odvrčana, nij mogla Turkom v Pravcu nobene pomoči poslati.

Cetinje 29. novembra. Včeraj popolu dne so se prikazali dve ladji oklopnjači pod Barom in so odprli hudo kanonado na pristaniščno fortico. Črnogorci pod poveljništvom kneza so odgovorili iznenadno čvrstim ognjem iz kanonov. Po

eno uro trajajočem boji so turške bojne ladije zbežale mej burnim hurá-klicanjem črnogorske vojske.

Vojska.

Italija govori — tako poroča naš prvi telegram — silno ostro s Turčijo, in če ostane ta poslednja tudi tu tako trmasta, kakor je bila ob času evropske konference, stopi, kakor je iz Cortijevih besedij videti, še Italija v orožje za izgnanje divjaka Turka iz Evrope. To bi imelo velikanske, nepreračunljive posledice!

Rusk oficijalni telegram iz Bogota denes popisuje le menj važen boj prvih straž, ali silno važen je, ker živo priča o neizmernej, čudesnej hrabrosti ruskega vojaka, ki zna umreti v boji proti presili, a se ne zna udati! Ko bi bili vsi Slovanje v boji za pravico taki! Iz tega in tacega roda mora še kaj velicega biti, enako hraber nij noben vojak tega sveta.

Črnogorski slavjanski junaci pa, komaj da so nekoliko do kanonov in do vode prišli, uže turško železno floto po morji podé!

Iz državnega zbora.

Z Dunaja 30. nov. [Izv. dop.]

Samo še štiri tedne imamo do konca leta in niti ena onih postav še nij sklenena in sankcionirana, katere imajo Avstrijo z Ogersko spraviti na daljših deset let skupnosti. S poslednjim decembrom tega leta pa neha privilegij nacionalne banke, trgovinska in colna zveza mej Avstro Ogerskim, nagodbe zaradi doneskov za skupne stroške, dalje vse trgovinske pogodbe z Nemčijo, Italijo, Angleškim, tedaj bi res koncem leta stala Avstrija pred nezasišano zmedbo, če se vsaj začasno ne vstvari nekaki „modus vivendi“. Postava o novej dualističnej banki se bode sicer te dni doglala, a to je vse; kajti razprava regnikolarnih deputacij se je razbila, ker Magjari za naprej še znanih 30 procentov nečejo na sé vzeti in bi nam radi še več, nego smo dozdej prikladali za skupne stroške, naložili. Tudi o colnej zvezi se posvetujejo še le v odboru, in kakor se kaže, bode ministerstvo s svojimi predlogi palo. Večina odbora se je izrekla proti povečanju cola za kavo, rajž in petrolej. Te dni pridejo ogerski ministri na Dunaj, da se s tukajšnjimi posvetujó, kaj zdaj početi.

Razburjenost v ustavovernej stranki narašča in vlada pri glasovanju le še zmaguje s pomočjo Poljakov in Rusinov. Škoda, da nij Čehov zdaj v državnem zboru! Vlada je se ve da prav zadovoljna, da češka opozicija tiho doma sedi; kajti tak pasivni upor, kakoršen je češki, lahko vsaka

vlada prenaša, ter se jej še treba nij zmeniti zanj. Magjari, ko so se pasivno upirali, so pred vsem ustavili davkoplačevanje. Ker Čehi do tega koraka ne pridejo, si zastonj domišljujejo, da bodo Bog si vedi kaj dosegli s pasivnim uporom. Da bi se pa Čehi doma bili utrdili vsled pasivnega upora, kaj tacega mora le pisati, kdor sedanjih čeških razmer ne pozna in čeških listov ne bere, kdor ne ve, kaka apatija se je polastila najbolj delavnih močij na Češkem, kako hira žurnalistika, kako literatura, morda bolj, nego na Slovenskem in se povsod kaže namesto prejšnjega veselega napredka opešanje v narodnem delu. Pasivnost je nevarno orodje, ker le prelahko se obrača v popolno nedelavnost. Zato so opozicijski poslanci z grofom Hohenwartom na čelu leta 1873 stopili v državni zbor in niti tačas niti zdaj jim ne pride na misel, posnemati češki izgled. Tirolci z Greuterjem so precej odstranili svojega edinega deklaranta Giovanellija, isto tako Moravani grofa Egbert Belkredija; Dalmatinci tako nikoli nijso bili v pasivnosti in če smo Slovenci kedaj v „Slovenskem Narodu“ se potegovali za pasivno politiko, zgodilo se je to pred letom 1873, ko so še deželni zbori imeli pravico izvoliti državne poslance, ko so tedaj politične razmere vse drugačne bile, nego so postale po sankcioniranih direktnih volitvah. Ko bi tačas Poljaci bili svoje obljube držali, in tudi izstopili, potem bi bilo mogoče državni zbor nesklepčen storiti, zdaj pa šteje državni zbor 355 poslancev, in sme sklepati, če jih je le vsaj 100 navzočnih. Če tedaj celi desni centum s svojimi 40 udi izstopa, ostane v zbornici še 280 poslancev in po novih volitvah bi vlada uže skrbela, da ne bodo več izvoljeni deklaranti.

Najnovejši izgled imamo na južnem tirolskem, o sem italijanskih poslancev je izstopilo, od teh sta samo dva spet izvoljena bila, od ostalih šest pa je pet vladnih poslancev in le eden je stopil v klub desnega centra. Vsled te skušnje sta ona dva zdaj prav poblehno spet vstopila v državni zbor in od svoje pasivne politike imata zdaj le ta dobiček, da sta samo dva, kjer jih je poprej osem bilo.

Kdo je kriv prolitja krvi?

Izhodno vprašanje, ta trdi oreh, katerega so toliko časa grizli politiki, ter nehote segali po njem, kakor roka po bolnej rani, rešuje se tedaj s krvjo. Upalo se je vedno, da bo padel stari trš — namreč Turška — brez velicega hruša in truša, in da bodo na njegovej prsti mirno pognala mlada drevesca, a osoda je hotela, da je moral priti mož s sekiro, da bode posekal, ali vsaj globoko zasekal, rujavi panj sredi zelenja. Če ogledamo ta panj bliže, vidimo, da je po eni strani tr-

hlen, po drugej jeklen — torej dobro, da poje sekira. Dobro, pravim, ko bi se ne bilo moglo dalje nadejati ugodnega časa, da se pospravi. Vendar, če preštejemo grozne žrtve, ko pomislimo, koliko mladih junakov uže trohni na južnih bojiščih, tu se nam z žalostjo napolni srce, da je morenje moralo priti, in gorje! vskliknemo onemu, po katerem je prišlo. In to gorje zadene Angleže. Nij jim bila mar pravična reč, nijso slišali v nebo vpijoče muke, ne videli podplutih udarcev uboge slovanske raje, da so vrgli iskro v suho slamo, da se je vnela sedanja vojna — ne, ne, storili so to le iz samopridnosti, radi svojih interesov. Kdo ne ve, kako so Angleži iz začetka podpirali vstajo v Hercegovini, kako se je vozilo vstajnikom angleško orožje na angleških ladijah? In s kakim namenom so počeli to? Edino le radi tega, ker so vedeli, da ne bodo Jugoslovani sami nič opravili, in da bo s tem primorana Rusija z mečem potegniti se za svoje brate, ter tako zvezati si roke v Aziji, ali vsaj iz vida pustiti Indijo, kjer Angležem zori pšenica. Ali so drugo nakano imeli ti krščeni ljudje, ko so obrnili svoj plašč, odtegnivši podporo vstajnikom po vzplamenelej vojni, in z vsem srcem se oklenili Turčije! So mar še le zdaj izbrojili, da bi znala biti Anglija mohamedanska država, ker ima v Indiji mej 200 milijoni ljudij 30 milijonov mohamedanov, da je tedaj njena dolžnost, potegniti se za „brate“? Te besede pač ne pozna angleški slovar; „blago, če kaj nese,“ stoji na njenem mestu. Ves mili namen Angležev v tej dobro osnovanej igri, vsa radodarnost pri pošiljanji denarja in orožja, bojnikov in poveljnikov Turčiji, obstoji v tem, da bi z dolgo trajajočo vojno oslabili Rusa, svojega največjega protivnika v Aziji, pred kojim tako trepetajo. Vidi se ta njih nakana tudi iz tega, da sedaj, ko Rus zmaguje, tako kriče: mir! mir! dobro vedoči, da si nakopljejo, če zmagonosni Rus osvobodi Jugoslovane, še le dvojni strah na glavo. Tu je uzrok angleškemu turkoljubju, tu uzrok krvi naših slovanskih bratov! Boje se Angleži, da bi se izsesana in gladna Indija ne ujela z očmi belega carja, ter se studom se ne obrnila od svojih zatirancev, koji jej nikdar ne pribarantajo prosvete in olajšanja, temuč, kakor se sedaj vidi, glad v nevednej omotici po opiju. Vendar se zna zgoditi, da se Angleži prav britko opeko. Prav mogoče je, da ne bode rešil ruski car samo Jugoslovanev turškega jarma, marveč, da se tudi Indijci predramijo po sedanjem šumu orožja, ter izpoznavši svoj stan in svoje tirane, da se sami obrnejo k drugej mogočnej državi, ki kaže sedaj toliko usmiljenja v osvobojenji podobne jim raje. To prolitje krvi bi tedaj učinilo, da bi se izpolnil pregovor: „Kdor drugim jamo koplje, sam va-njo pade“. Vesela bi bila pa tudi Evropa, ko bi nekoliko izgubila Angleška svojo egoistično mogočnost, ker potem so jej pota svobodnejša za mejnarodno kupčijo in prosveto, koja sedaj straži angleški mostninar.

K.

Politični razgled.

Notranje deželo.

V Ljubljani 1. decembra.

Dunajski dopisnik v „Peterburske Vedomosti“ piše: „Orientalno vprašanje bode v Evropi, torej tu v Avstriji, marsikaj „rešilo“ in „nagodilo“. — Bog daj, da bi kmalu. Praskemu listu se iz Dunaja piše, da se je mej **Rusini** državnega zbora naredil raz-

por. Večina da neče nič več za Kovalskim po suhem in po blatu z nemškimi ustavoverci glasovati kakor dozda. Res bi se Rusini smeli domišljati svoje slovanske krvi.

Češki časniki nadaljujejo imenovati ona češka mesta, ki se pripravljajo z razsvetljavo praznovati pad Plevne.

Iz okraja Libohovičkega se širi živinska kuga.

Vnanje države.

Italija je baje, kakor se iz Dunaja piše v „K. Z.“, po tretjej osobi dunajskej vladi poročila, da, če Avstrija zasede Bosno, bode Italija zasela Albanijo. S tem misli baje Trentino dobiti.

Iz **Carigrada** s piše v „N. fr. P.“: Ves zadnji čas so bili zapirani tisti ljudje, ki so na sumu, da so za prejšnjega sultana Murada, ali ž njim v zvezi. Sam razsultan je v Čereganu zaprt in ga močno stražijo, tako da nima nobene zveze z vnanjim svetom. Za opravičanje tega postopanja pripovedujejo, da smo bili pred dvema tedni prav blizu državne udarca.

Angleški minister vnanjih zadev je 28. nov. turkoljubom veliko skazo storil. Neki deputaciji je oficijalno rekel, da Angleška še na dalje ostane nevtralna; on je dejal, da nij res, da morejo Rusi Indiji nevarni biti, če Armenijo dobodo, dokler imajo Angleži Suec; on graja nagnenje, nepremišljeno v boj vreči se; on pravi, da nij res, da bi Avstrija hotela proti Rusiji v boj stopiti, če bi jo Anglija izpodbujala. Derby le naglašja, Carigrad ne sme rusk biti.

Rusom sovražni angleški listi so hudi, da je Derby izjavil se še za daljno nevtrali-teto. „Morning Post“, ki je te dni zmirom klicala Angleže k orožju, ker se jej zdi, da z vsacim padlim Turkom pade en angleški prvoboritelj, pravi zdaj, da vlada ne razume, kako kritičen je položaj vsled ruskih vspehov v Armeniji.

Dopisi.

Iz Krškega 28. nov. [Izv. dop.] V ponedeljek je zapustil g. Slanec, odvetniški koncipijent, krško mesto ter se preselil v Maribor. Omenjeni gospod je bil mož, kateri si je vedel, akoravno najbolj odločno naroden, vendarle prisvojiti priljubljenost celega našega mesta. Slanec je bil, kateri je aranžiral tombole, osnoval petje, plese in druge zabave. Slancu se ima posebno lepi svet zahvaliti za vsako narodno veselico v teku dveh let.

Le v priznanje mu je, če slišimo še celo od mož nasprotne nam stranke reči: Schad' für ihn! — Da nemški klub pod vodstvom g. Rütlinga nij izrazil svojega obžalovanja, da Slanec otide, to se ve da se razume. Ko je Rütling čul, da bode g. Slanec krškemu mestu hrbet obrnil, izrazil se je neki tako-le: „Ah! a! geht der Satan doch einmal fort! ter ribal desnico na dlani levece. Ali tudi Rütling pojde od tu. Od agitacije se bode pa za prihodnost gotovo več sadu poznalo nego o Rütlingu. Bodi torej g. Slancu javno izrečena zahvala za njegov trud, katerega je imel v Krškem za narodno stvar. Krški meščani ga bodo imeli vedno v spominu, naj tudi g. Slanec ne pozabi nanje in naj tudi drugod kamor pride neustrašen in s svojo ognjenostjo dela za ideal svoj in naš: slovenski narod in domovino! Z Bogom Dragotin!

Iz Trsta 30. novembra [Izv. dopis.] Čital sem, da piše ruski knez Vasilčikov v „Severnem Vestniku“, da je za Ruse bolj važno, da po morji dobodo in ohranijo moralično zvezo z družimi Slovani, kakor z osvojenjem kakega dela suhe zemlje. In na morji bode menj političnih protivij proti tej (moraličnej) zvezi zapadnega z vshodnjim Slovanstvom.

Jaz moram reči, da sem to z veseljem bral. Gotovo je, da bode ideja tu izrečena tudi dovršena, če bode Slovanstvo zmagalo. In potem pa baš nas Slovencev lega ob adri-jatskem morji postane za avstrijsko Slovanstvo in za Slovanstvo sploh tako važna, da se nam baš vsled te lege ne bode bati požrtja niti od Italije niti od Nemčije, kateri obe po Trstu in našem slovanskem primorji poželjivo gledati, dasi ima Nemčija še z družimi stvarmi dovolj posla in ne govori.

Tem bolj glasno govoré Italijani to, kar žele. V Mentani so 25. nov. letos postavljali tam padlim Garibaldovcem spominek. Pri tej priliki so zopet govorili o osvobojenji Trsta, Trentina, Istre! Italijanska vlada sicer „obžaluje“ to oficijalno in na videz jej nij prav, da se Avstrija žali — ali to je le na videz, v srci so jej take demonstracije prav ali pa na tihem še celo od nje narejene.

Zato pa ponavljamo: Močna zedinjena Slovenija bi bila in bode najtrdnjejši pred-zid Avstriji zoper te nesramne italske poželjivosti.

Mestni zbor ljubljanski

je imel 28. nov. sejo, katere se je udeležilo 20 zbornikov. V imenu finančne sekcije je dr. Supan poročal o računskih sklepih za leto 1876, ki so bili brez debate potrjeni. Mestna kasa je za to leto 4074 gld. menj sprejela nego je bilo v proračunu. Vsi dohodki so znašali 147.801 gld., stroški pa 146.540 gld. 64 kr. Primanjkljaj koncem leta 1875 je znašal 62.841 gld. 60 kr. Gotovine je bilo v blagajnici ostalo 1261 gld. 18 kr. Proračun šolskega zaklada za leto 1878 s 16.526 gld. 63 kr. dohodkov in 19.372 gld. stroškov se potrdi. Primanjkljaj 2846 gld. se bode poravnal iz mestnih dohodkov. Supan je proti temu, da se daje 20 gld. za učilna orodja otrokom na močvirji, a dekliskej šoli v Ljubljani le 50 gld. To nij nobena razmera. Dr. Ahačič naglašja, da so otroci na močvirji samo revni in si še težje učil pripravijo, kakor mestni. Potem se predlog odbora sprejme. Tudi proračun zaklada za revne s 14.023 gld. dohodkov in 18.432 gld. stroškov se je potrdil. Primanjkljaj 4409 gld. se bode poravnal iz mestne blagajnice. Na predlog dr. Blei-weisa se je dovolilo 20 gld. za priboljšek ubogim v ubožnej hiši, ki malo obolé, pa nijso za občno bolnico še, kar se po daljšej debati sprejme, pri katerej priliki se tudi naglašja potreba reforme ubožne hiše in oskrbovanja ubožnih. Učenki babištva za okraj ljubljanskega močvirja se dovoli 52½ gld. podpore.

G. Regali utemeljuje svoj samostalni predlog, da bi se črez cesarski graben pri hišnej številki 7 v Gruberjevih ulicah napravila brv za pešce. Pod Golovcem, pravi, je nastala uže cela vrsta hiš. Tam stanujejo naši someščanje, ki tudi davek plačujejo v mestno kaso. Ali, kadar na delo hodijo, ali otroke v šolo pošiljajo, morajo pol ure daleč okolo hoditi, da pridejo do mostu. Zato je en majhen most za gradom silno potreben. Mi moramo za vse dele mesta skrbeti ne le za sredino mesta. Predlog se po daljšej debati in nasvetu dr. Schreja izroči magistratu, ki ga bode pretresal in v enej prihodnjih sej o njem zboru poročal. V principu so vsi govorniki o tej stvari: Kaltenegger, Ziegler, Ahačič priznali potrebo tega mostiča, le g. Ziegler je menil, da bode treba več, nego 400 gld., kakor Regali misli.

G. Bürger utemeljuje svoj in svojih tovarišev predlog, da bi se državnemu zboru izročila prošnja proti nameravanemu povikšanju colnine od vžitnih rečij, kakor je kava, rajž in petrolej, ki bodo potem dosti dražji, če se colnina potrdi, kakor jo je vlada predložila. S tem bi bili najbolj ubogi udarjeni, ker te stvari najbolj potrebujejo.

G. Klun radostno pozdravlja ta predlog, ki priča, da je tudi nasprotna stranka začela spoznavati, da pri nas nij vse tako lepo, kakor se sveti, in ki bode imel tem več uspeha, ker ga je sprožila nasprotna in ne domača narodna stranka.

G. Dreo podpira tudi toplo predlog, ker bi bili novi tarifi hud vdarec za našo z davki preobloženo ljudstvo.

G. Jurčič pravi, da bode glasoval za predlog, ker je silen in potreben, pa izreka bojazen, da žalibog peticija ne bo nič koristila, ker ta državni zbor vedno in na vse pritrjuje tej vladi, katera je tudi ta finančno-colni tarif drž. zboru predložila in hoče dohodkov imeti. Končno se enoglasno sprejme Bürgerjev predlog in voli se odsek 3. udov, da dotični prošnji izdela. Izvoljeni so bili, kakor smo uže poročali, Bürger, dr. Kaltenegger in dr. Ahačič.

G. Regali vpraša g. župana, zakaj da se s policijsko azistencijo davki izterjujejo? — Dalje vpraša, hoče li nekoliko kontrolirati berače, katerih je silno veliko po mestu, večidel tujcev, ker da so tujci, se vidi iz tega, da večidel po nemško govoreči nadlegujejo domačine.

Dr. Ahačič interpelira, obstoji-li kak vožnji red za ljubljansko mesto in bi se li ta za fijkarje veljavni volilni red ne določil tudi za privatne vozove? In bi li dalje ne bilo dobro zapovedati, da bi se moralo skozi špitalske ulice, iz šentpeterske ceste v kolodvorske ulice in s Hradeckega mosta na novi ali Turjaški trg počasi voziti. — Tudi dr. Ahačič vpraša, bi li ne hoteli tri pri švicariji pod Tivoli stoječa drevesa nekoliko obrezati, ker zapirajo razgled po mestu? Župan obeta na te interpelacije odgovoriti prihodnjic.

Domače stvari.

— (Zopet novo razbojništvo.) Iz Postojne se nam piše: Zadnjič sem vam poročal ob uboji Studenskega župana, denes imamo nov uboj v našem okraju zaznamovati. — Včeraj se je tu govorica raznesla, da se je Hrabroslav Kalister, izseljenec v Slavni, v neke pečenci blizu vasi mrtev našel. Sluti se, da sta bila dva človeka ubijalca, ker so našli mrtveca v jami na glavo postavljenega, klub pa kakih 30 korakov od tod oddaljen. — Kakor zadnji ubiti, je imel najbrže tudi ta denar pri sebi, ker je bil ravno na potu iz Trsta proti domu ubit in se govori, da mu je dobrotljiva gospa ranjcega bogatinca Kalistra za svoje potreščine kaj dala. — Ubojnika, ki je ubil Jakopa Milavca, nijso dozda še našli, hočemo videti, če bo sodnija pri iskanji novega razbojnika bolj srečna. Vse to nam je pa dokaz silne revščine našega ubogega ljudstva, ker le sila človeka k takemu groznemu dejanju primore.

— (Slovensko gledališče.) V torek 4. decembra napravi dramatično društvo v spomin rojstvenemu dnevu Franca Preširna, prvaka slovenskih pesnikov, v razsvetljenem gledališču svečanost, katerej bode ta-le program: I. Overture iz

Miroslav Vilharjeve „Jamske Ivanke“, svira pomnoženi gledališki orkester. II. Slavnostni govor, ki ga govori gospod Franjo Schmidt, spisal pa ga je gospod Ivan Vrhovec. III. Živapodoba: Preširen v Olimpu. Pri tej sliki sodeluje nad 40 ženskih in moških oseb. — Uloga mej igro je: pesen „V spomin Valentina Vodnika“, zložil France Preširen, poje gospod Kocelj. IV. Čarovnica. Izvirna komična opereta v 2. dejanjih. Spisal Alešovec. Godbo zložil A. Stöckl, v katerej poje nalogo Rajka naš prvi tenor, g. Meden, ter sodeluje pomnoženi mešani zbor dramatičnega društva. — Po predstavi bode občna zabava z godbo in petjem v spodnjih prostorih čitalnice ljubljanske.

— (Od odbora dramatičnega društva) v Ljubljani smo naprošeni naznaniti, da bode odbor, izvrševaje sklep občenega zbora, po poštnih povzetnih nakaznicah izterjeval vse zaostale letne loneske pri družabnikih, pri katerih je nad 1000 gld. v zaostanku. Nakaznice bodo zaznamovane z društveno štampiljo in podpisom društvenega blagajnika dr. Starèta. Razpošiljatev teh nakaznic se prične prihodnji teden, in se bodo iste poslane vsem zaostalim družabnikom brez izjeme.

— (Pevski večer). Nedeljo 2. decembra bode v salonu čitalnične restavracije pevski večer, h kateremu uljudno vabi gospode pevce

— (V Celovci) je slovenski mestni odbornik Einspieler nasvetoval peticijo na državni zbor, naj ne potrdi finančnih colov na kavo, petrolej in rajž.

— (Iz Gradca) nam je došlo sledeče: „Vabilo k slavnosti, katero napravi slovensko literarno-zabavno društvo „Triglav“ s prijaznim sodelovanjem slovenskega pevskega društva višjih šol v spomin dr. Franca Preširna dne 7. decembra 1877 v dvorani „Steinfelderbierhalle“ (Münzgrabenstrasse). Program je: 1. Ilirija oživljena, zbor dr. B. Ipavic; 2. Slavnostni govor — g. M. Valpotič; 3. Strunam, četverospev, Preširen — Jenko; 4. Preširnova oporoka, zl. B. Miran deklamuje g. L. Požar; 5. Zemlja naša, zbor Fr. Abt; 6. Pod oknom, osmospev, Preširen — Hajdrih; 7. Pesen lovčeva, zbor, A. Nedvčd. Začetek je ob 7½ zvečer. — Mej posameznimi točkami programa svira godba 79. pešpolka FZM. grof Jellačić. Odbor.“

— (Slovensko pevsko društvo na Dunaji) napravi ponedeljek 3. dec. veliko koncertno besedo s sledečim, jako obširnim programom: I. del: 1. Förchtgott-Tovačovsky: Druga kitica narodnih pesnij, zbor s spremljevanjem klavirja; 2. Produkcije na harfo, igra gpdč. Zamara; 3. Förster: „Slava Slovincem“, (besede Virkove), (nov zbor); 4. Produkcije na glasovir, igra gpdč. Šetrljova; 5. A. A. Buchta: Šuhaj Slovák, (nov zbor); 6. Krasne Zore, (zbor), (ruska pesen); 7. Prag je ono, (zbor), (srbska pesen); 8. Produkcije na cello, igra gosp. Krečman; 9. Förchtgott-Tovačovsky: Památce Jungmanovč, (zbor sè seli). Petje vodi gosp. A. A. Buchta, ud dvorne opere orkestra. II. del: 1. Lecocq: s Fiolinija; 2. Wagner: Fantazije s Tannhäuserja; 3. Délibes: a) Valček, b) Polka brunkava z baleta „Sylvia“; 4. Martechini: Četvorka dalmatinskih narodnih pesnij; 5. Hellmesberger: Slovanski potpourri; 6. Peters: Pičica na I, polka z opere Methusalem; 7. Delibes: a) Preludium; 8. b)

Valček s Kopelije; 9. Horny: Ilustracije, potpourri; 10. Dubec: Referat, polka. Koncert vrši se v cvetličnih dvoranah (Blumensäle, Parkring I.) Začetek na večer ob ½ 8. uri. Vstopnice dobe se v odvetniške pisarni dr. Jan Lenochovej, (I. Bräunerstrasse, 6), po 1 gold. 50 kr.; pri vstopu 2 gld.; dijaki po zniženej ceni 50 kr. Vse točke II. dela izvrši godba 4. pešpolka pod vodstvom gosp. Dubca.

Razne vesti.

* (Garibaldi) pravi v svojem najnovejšem pismu do svojih volilcev mej družim: Mi imamo dobre oficirje, ali naš italijanski vojak ne bi mogel tako hrabro bojevati se, kakor vidimo vojujoče zdaj v orientu Ruse in Turke.

* (Nesreča na železnici.) Krakovski „Czas“ poroča, da sta na železnici Varšava-Dunaj dva tovorna vlaka drug na drugega trčila, dve lokomotivi in 16 voz je razbitih, dva mašinista mrtva, več služabnikov ranjenih.

* (Nesreča na morji.) V viharji, ki je zadnje dni ocean razburjal, potonila je tudi ameriška vojna ladija „Huron“, ki se je peljala v Havano. Od 135 ljudi, ki so na ladiji bili, rešilo se jih je le 35, družih 100 je utonilo. Vsi oficirji so mej mrtvimi. Preživeli so le oni, ki so se s plavanjem na breg rešili.

Glavni do-
bitki ev.
375.000
mark.

Naznanilo
sreče.

Dobitke
garantira
država.

Vabilo za udeležitev dobitkinih naključeb

od države Hamburg garantirane velike denarne
loterije, v katerej se bode gotovo dobilo čez

8 milijonov mark.

Dobitki te koristne denarne loterije, katera obseza vsled načrta samo 85.500 srečk so sledeči: namreč 1 dobitek event. 375.000 mark, specijalno mark 250.000, 125.000, 80.000, 60.000, 50.000, 40.000, 36.000, 6 krat po 30.000 in 25.000, 10 krat po 20.000 in 15.000, 24 krat po 12.000 in 10.000, 31 krat po 8.000, 6.000 in 5.000, 56 krat po 4.000, 3.000 in 2.500, 206 krat po 2.400, 2.000 in 1.500, 412 krat po 1.200 in 1.000, 1.364 krat po 500, 300 in 250, 28.246 krat po 200, 175, 150, 138, 124 in 120, 15839 krat po 94, 67, 55, 50, 40 in 20 mark in dospejo čez nekaj mesecev v 7 oddelkih do gotove odločbe.

Prvo dobitkino žrebanje vršilo se bode službeno

dné 12. in 13. decembra t. l.

in velja za-nje
Cela originalna srečka samo 3 gl. 40 kr.
Pol originalne srečke „ 1 „ 70 „
Četrť originalne srečke „ — „ 85 „
in razpošiljam te od države garantirane originalne srečke (nikakor prepovedane promese) proti frankiranej pripošiljlatvi zneska ali pa proti poštnemu povzetku tudi na najoddaljene kraje.

Vsak udeležnik dobi od mene poleg svoje originalne srečke zastoj tudi originalni načrt z vtisnjenim državnim grbom in po dovršenem žrebanji pripoše se takoj vsacemu brez zahtevanja službeni spisek žrebanja.

Izplačevanje in razpošiljanje denarnih dobitkov

do interesentov izvršujem sam direktno in promptno in z najzanesljivejšim molčanjem.

Vsako naročilo more si vsak preskrbeti s pošto nakaznico ali pa priporočenim pismom.

Obrne naj se tedaj vsak z naročilom zaupljivo do

moje firme

Samuel Heckscher sen.,

bankirna in izmenjevalna pisarna
v Hamburgu. (329—9)

Važno

je naznanilo v današnji številki Samuela Heckschera star. v Hamburgu. Ta hiša si je radi promptnega in zanesljivega izplačevanja dobitkov tu in v okolici dobro ime pridobila, ter vsacega na današnji inserat opozorujemo.

Umrlj v Ljubljani

od 26. do 29. novembra:

Ivan Altman, izpromščka otrok, 7 mes., v rožnih ulicah št. 27, za možjansko vodenico. — Ana Sajovec, ubožica, 73 l., v sirotišnici za kapjo. — Katarina Mihelič, ščetarja otrok, 7 m., v zvonarskih ulicah št. 9, za davico. — Fránjica Jerše, ključalničarja otrok, 2 l. 11 m., v Elizabetinej otroški bolnici, na poljanskej cesti št. 18, za vnetico grla.

„Marjetica“

izviren roman, spisal Anton Koder, se dobiva v Pajkovi tiskarni v Mariboru in pri g. knjigarju Lerherju v Ljubljani po 90 kr.

Tržne cene

v Ljubljani 1. decembra t. l.

Pšenica hektoliter 9 gld. 59 kr.; — reš 6 gld. 50 kr.; — ječmen 5 gld. 73 kr.; — oves 3 gld. 41 kr.; ajda 6 gld. 50 kr.; — prosó 5 gld. 67 kr.; — kornuza 6 gld. 80 kr.; krompir 100 kilogramov 3 gld. 05 kr.; — fižol hektoliter 7 gld. — kr.; masla kilogram — gld. 92 kr.; — mast — gld. 80 kr.; — speh triseu — gld. 60 kr.; — speh povejen — gld. 70 kr.; jajce po 2¹/₂ kr.; — mleka liter 7 kr.; govednine kilogram 52 kr.; — telečnine 52 kr.; — svinjsko meso 48 kr.; — sena 100 kilogramov 2 gld. 05 kr. — slame 1 gold. 78 kr.; — drva trda 4 kv. metrov 6 gold. 50 kr.; — mehka 4 gld. 50 kr.

Dunajska borza 1. decembra.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	63 gld. 55	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	66	70
Zlata renta	74	60
1860 drž. posojilo	112	50
Akcije narodne banke	207	—
Kreditne akcije	209	50
London	118	80
Napol.	9	53
C. kr. cekini	5	63
Srebro	105	65
Državne marke	58	70

Naznanilo.

„North British and Mercantile Insurance Company“

na Dunaji

je prevzela po največ agentov sedaj likvidujoče:

„Galizische allgemeine Versicherungs-Gesellschaft“,

in z njimi dobila tudi zavarovanske posle tega društva v svojo roko; pri tej priliki je tudi ljubljanski njega zastopnik

gospod Jakob Dobrin

prišel v nje službo.

Ker je pa z današnjim dnem prekinila to zvezo z gospodom Jakobom Dobrinom, javlja s tem naznanilo, pridržujoča si vse pravne posledice, da

gospod Jakob Dobrin

od današnjega dne začenši nema pravice za „North British and Mercantile Insurance Company“ na Dunaji prejemati nikakoršnih zavarovalnih ponudb niti vplačilnih denarjev za premije, katerim je rok že minul ali jim stoprv mine in sicer nema reševati niti opravil, ki se tičejo „North British and Mercantile Insurance Company“, niti onih, ki pripadajo k poslovanju banke „Galizische allgemeine Versicherungsgesellschaft“. Ob enem razglamo, da gospod Jakob Dobrin za ovi družbi nema pravice spisovati polic, niti ne sme v njih imenu pridobivati zavarovancev ter so vse takove pogodbe, ki bi se sklenile posle današnjega dneva, neveljavne.

Zatorej pozivljemo vse zavarovance naše podpisane ali likvidujoče „Galizische allgemeine Versicherungsgesellschaft“, da se v vseh slučajih izvolijo naravnost do ravnateljstva obrniti (na Dunaji, Gonzagagasse šte. 15) ali pa do glavnega našega zastopnika v Ljubljani, gospoda Valentina Zeschko.

Na Dunaji, dne 28. novembra 1877.

Ravnateljstvo

(361)

„North British and Mercantile Insurance Company“ na Dunaji.

Tuji.

29. novembra:

Pri Slonu: Schwarz iz Zagreba. — Trinker iz Dunaja. — Lenardó iz Gorice. — Hönigman iz Varšave. — Kosi, Helferič iz Trsta. Pri Malici: Wolf iz Dunaja. — Azollini iz Trsta. — Lemberger iz Dunaja. — Deutsch iz Češkega. — Löwy iz Dunaja. Pri Zamoreci: Stohmayer iz Grada.

Nij brez vse vrednosti,

nego praktično in solidno

božično darilo

dečakom in dekletcem primerno, obsegajoče mnogo zanimljivih stvari,

vse to za malo ceno

5 gold. 60.

V zbirki najdeš te-le komade:

- 1 urejen bazar.
- 1 nož, vilice in žlica od kovine, ki ostane vedno svetla.
- 1 železničen vlak od kovine, ki igra in žvižga.
- 1 mehaničen izurjen konj (à la Renz), ki se na zapoved premiče, za otroke vrlo zanimljiv.
- 1 Domino-igra, velika in lepa.
- 1 velika knjiga s podobami ter navodi za pisanje, čitanje in računanje, sè zagonetkami, izreki in krasnimi barvanimi slikami.
- 1 majhena čudezna ploča ali živo podoba, vrlo zabavno.
- 1 klavir s tipkami od ponarejene slonove kosti in z navodom ter notami.
- 1 umeteljno izdelan angel za božično drevesce zelo pozlačen ter prekrasen.

- 1 bojišče, Rusi in Turki s premičnimi topovi, vse od kovi in fino pobarvano.
- 1 velika punica, opravljena po najnovejši šegi, s klobukom in zavojem.
- 15 svečnikov za božično drevesce od niklja.
- 15 svečic, za-nje primernih.
- 3 japonske svetilke.
- 4 lične škatuljice sè slaščicami.
- 10 briljantnih zaklopek, na katere se mogó po drevescu razobesiti razne stvari.
- 12 okroglih reflektorov, barvanih.
- 12 komadov fantastičnega ovčja.

(354—3)

Naslov: Spezialitäten-Magazin, WIEN, Kärntnerstrasse Nr. 59.

Posiljamo za gotov denar ali s povzetjem.

Izdatelj in urednik Josip Jurčič.

Lep klavir,

še dobro ohranjen, se prodaja za primerno ceno. Natančnejše se izve v slonovih ulicah, v prodajalnici št. 46 (nova). (359—3)

C. Wanischa

novosegna, rokodelnega, konfekcijskega, suknenega in platnenega blaga zaloga

v Ljubljani, na mestnem trgu 7, priporoča zaradi započete zimske dobe svoje popolnem izbrane sklade po zelo zmanjšani ceni. Tudi na izbiro za (346—3)

sv. Miklavža darila.

Primerke s pošto pošiljamo hitro.

— Najboljše in najcenejše —

obleke

za gospode, dečke in otroke!

Mestne, potne in lovske kožuhe

na veliko izbiro prodaje

M. Neumann,

v Ljubljani, v slonovih ulicah št. 11.

Potni kožuhi, s sedmogradci in šopni, podloženi po 45 gl.

Lovski kožuhi, z belo jag-

njetino	16	in več.
Mencikovi	20	
Mencikovi iz lodna	14	
Zimske suknje	18	
Suknje za doma	12	
Suknje za na lov iz lodna	8	
Zimske hlače	6	

Najnovejše in najelegantnejše

v konfekciji za dame.

— Vnanje naročbe se izvršujó točno s povzetjem, kar komu ne gódi, zamenja lahko z drugim. (341—6)

Poziv!

Dobrodelni bazar na Dunaji

prodaje za podporo po vojski rusko-turškeji osiromašenih rodbin te predmete, kateri ne bi imeli o božiči pri nobeni hiši manjkati, ker jim je cena čudovito nizka ter znaša samo

5 gld. 75 kr. a. v.

— Predmetje so: —

1 majhen eleganten klavir, na kateri mogó celo dečaki in dekletca igrati najlepše komade.	1 krasen perzišk voz, ki ga pelja navadna koza.
1 dunajsko gledališče, kjer precej v prvem dejanji vzame hudič žida ter ga nese v peklo.	1 benetsko ognjišče — ako pritisne, poskoči ven začaran kraljevič.
25 briljantnih ozaljškov za božično drevesce.	1 šimpanza (opica), ki ministru kaže jezik.
25 svečic, ki se imajo prižgati na božičnem drevescu.	1 orijentalška gajba s tremi promičnimi in pevajočimi nežnimi prički.
25 briljantnih svečnikov, kateri se obesijo na božično drevesce.	1 egiptska stražnica, pred katero sem ter tja hodi stražnik.
1 kitajsk mandarin, ki napravlja 14 skokov.	1 začaran mlin, kateremu se mora vsak smijati.
1 mično opravljena punica, ki se pelja v vrbaščeku umeteljno pletenem ter vpije, breca in se giblje.	2 lični škatljici, v katerih najdejo mnogo zabavnih stvari otroci katerih si koli let.

87 predmetov.

Vseh tu navedenih 87 velekrasnih predmetov stoji vkupe samo 5 gld. 75 kr. a. v.

Kdor si jih omisli, pripravi si z malim denarjem primernih in lepih božičnih daril ter ob enem izvršuje delo človekoljubja.

Naslov:

Erster Wiener Weihnachts-Bazar, WIEN, Stadt, Elisabethstrasse 26.

Posilja se s povzetjem ali pa za gotov denar. (337—4)

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.